

Dansend op het doek

De jaren rond 1900 waren waarschijnlijk erg bewegelijk. Geen kunstvorm was in die tijd zo populair en invloedrijk als 'de dans'. Schilder- en beeldhouwkunst, muziek en poëzie putten zich uit in het weergeven van beroemde danseressen, dans in het algemeen of dans als 'absoluut ritme'. Deze verschillende kunstvormen bereikten een hoogtepunt in het totaalkunstwerk van het 'Russisch Ballet', gesticht door Sergej Diaghilev. Tussen 1909 en 1929 traden de 'Ballets Russes' vanuit de thuisbasis Parijs in heel Europa op.

Vele schilders hebben deze dansers in de Franse hoofdstad vastgelegd, vaak in wilde kleuren zoals de beruchte 'Fauves'. August Macke (1887-1914) bediende zich echter niet van wilde kleuren of exotische vormen. Na zijn kunstschilderstudies in Düsseldorf en Berlijn, werd hij een van de leidende figuren van de schildersgroep 'Der Blauwe Reiter'. Geïnspireerd door onder meer het impressionisme, ontwikkelde Macke een eigen beeldtaal, die bestond uit harmonie, kleur en herkenbare vormen.

Duidelijk is dat te zien in zijn weergave van 'Het Russisch Ballet' uit 1912. Hier geen kubistische strengheid of fauvistisch kleurgebruik. Bij Macke zitten we in de schouwburg en we zien dansers bewegen in sierlijke houdingen. Opvallend is dat aan beide randen figuren afgesneden zijn ... de opkomst van de fotografie, met haar kadering, wordt ook hier op het doek zichtbaar.

Macke overkwam een ontijdig sterven. Als soldaat in de Eerste Wereldoorlog sneuvelde hij al op 26 september 1914. Zijn vriend Franz Marc schreef in zijn memoriam:

'In de oorlog zijn wij allen gelijk. Maar onder duizend dapperen treft een kogel een onvervangbare. Wij schilders weten heel goed dat met het wegvallen van Macke's harmonieën de kleur in de Duitse kunst vele tinten bleker zal worden. Hij heeft voor ons allen de kleur haar helderste en schoonste klank gegeven.'

August Macke, 'Het Russisch Ballet', 1912 >

